

EXPO

IN BETWEEN

Van de lager gelegen vijvers tot de hoogste torenkamer, in en om het kasteel van Gaasbeek kan je deze herfst beleven hoe kunst en natuur elkaar subtiel ontmoeten in een dertigtal installaties en werken. Een confrontatie is het niet, maar een mooi en soepel in elkaar opgaan. 'In Between' wil je dan ook meer bieden dan een bezoek, maar een beleving zijn, op wandeltempo, die je aandacht voor natuur, kunst, erfgoed en stille aanscherpt.

EEN BEETJE BIO

“Ingrepen die niet of amper ingrijpen”, zo omschrijft curator Joris Capenberghs de werken die je tijdens je wandeling op het 100 hectare grote domein ontmoet. “De kunstenaars vertrekken vanuit de aandacht voor wat er hier in de natuur al aanwezig is en versterken de impact ervan”, vertelt hij. “De werken hoeven dan ook niet te schreeuwen, ze gaan uit van het bijzondere decor dat zich aandient. Zo ontstaat een evenwicht tussen oud en nieuw, tussen natuur en artistieke uitingen en kan je met een vernieuwde blik naar een vertrouwde omgeving kijken.” Dat doe je het best door gewoon op pad te gaan en al wandelend, kuierend of verdwalend misschien zelfs, een eigen traject af te leggen. “Je volgt geen uitgestippeld parcours, er is geen dwingend kader”, geeft Joris aan. “Zie het eerder als ‘sporen’, die je aan de hand van thema’s als stroming, verstillen, luchtstroom en verbeelding uitnodigen om te vertragen, te verstillen, indrukken op te doen en zo de gelaagdheid van het moment te ontdekken. Als een denkbeeldige reis van buiten naar binnen en omgekeerd.”

Ook letterlijk overigens, want het parcours brengt je zowel door het park als in het bos, de museumtuin en het kasteel.

BINNEN OP WEG NAAR BUITEN

In de fruitkamer van het kasteel zet het werk van Susumu Shingu meteen de toon: een mobile overschouwt, wonderlijk dwarrelend, in een heel eigen ritme en beweging, de oude kunst in de kamer.

Koperdraad en schaduw, meer heeft Fred Eerdeken in de kasteelkeuken niet nodig om subtiel in te spelen op de leuze die er op de schoorsteenmantel prijkt: “Alles op synen tijd”. Het zou het motto voor dit project kunnen zijn. Op de muur lees je zijn repliek: “Many years have passed and nothing out of the ordinary has happened”.

In de eetkamer presenteert Cindy Wright, in een letterlijk ‘nature morte’, een hyperrealistisch dood vogeltje. Het Delfts blauw van het schaalpje waarop het diertje ligt, echoot verder in het porselein en het wandtapijt met feesttaferelen in de kamer. Het illustreert mooi het opzet van het hele traject: meer ontdekken door, zonder haast, de hele omgeving, met de artistieke ingrepen, in je op te nemen.

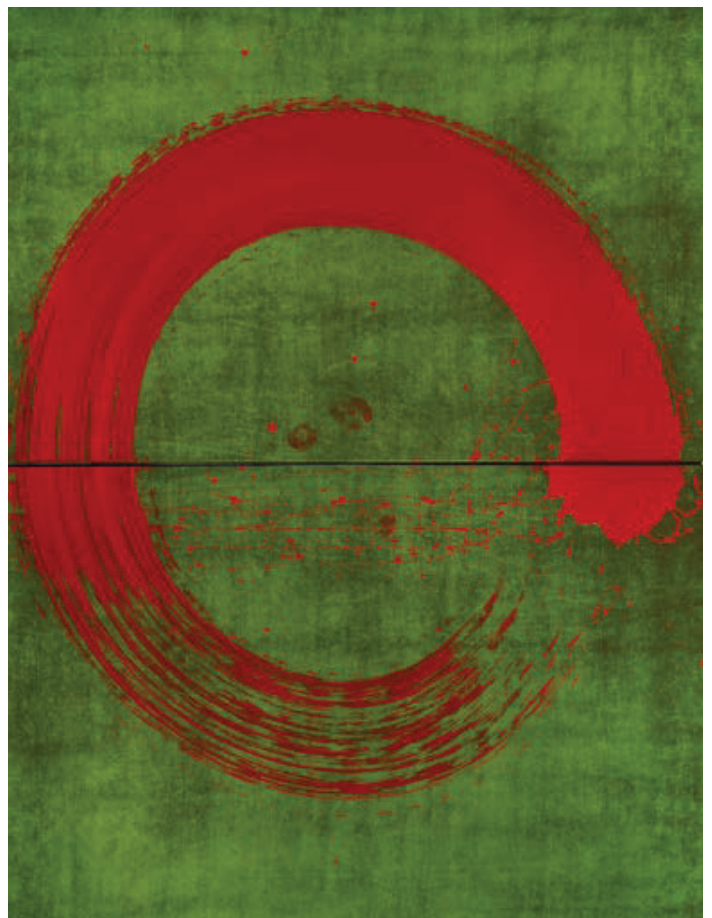
Fabienne Verdier leerde bij meesters van de Chinese kalligrafie op zoek te gaan naar ‘die ene penseelstreek’. De kleuren op haar grote abstracte doeken lijken wel een hommage aan Van Eyck. De grote rode cirkels zijn open, ademen, kijken naar buiten. Een fijn ivoorsnijwerkje van Jacob Auer uit de vaste collectie van het kasteel zorgt voor een mooi contrast met de monumentale doeken.

En zo blijven de sterke momenten elkaar opvolgen. Diane de Bournazel en Rose-Marie Dath tonen wrede sprookjes in een prachtig kunstboek. Het ligt in een vitrinekast naast een snuifdoos, waaier en toneelkijker, de attributen van markiezin Marie Arconati Visconti, de laatste bewoonster van het kasteel.

1.

2.

3.

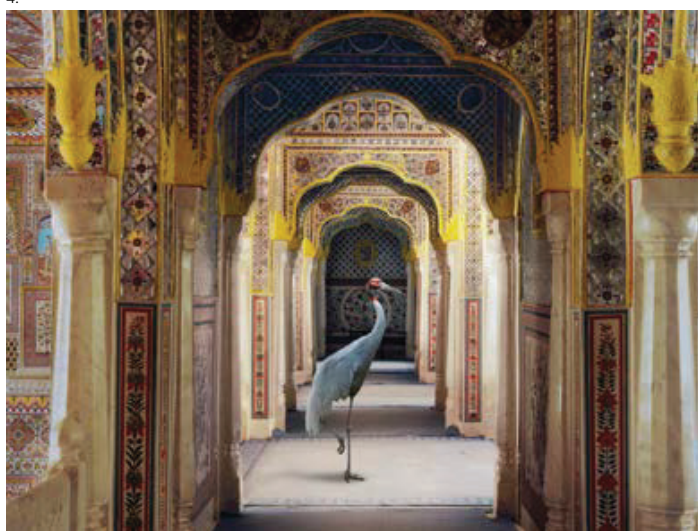
Broosheid versus veerkracht, licht versus schaduw: in de Ridderzaal speelt Angela Glajcar met contrasten. Haar textielconstructie gaat perfect op in de imposante omgeving en bezorgt je een nieuwe ervaring van de ruimte. Het resultaat is een stille plek in een volle ruimte.

Stijn Cole maakte dezelfde mooie potloodtekening van een bostaferel, telkens opnieuw. Maar niet helemaal: voor elke tekening verplaatste hij zich twee stappen. En dat doe je als kijker ook. Met een traag verglijden van het beeld tot gevolg.

Nog eentje voor we naar buiten trekken: Karen Knorrs foto van een kraanvogel in een Indisch sprookjespaleis is opnieuw een staaltje van een mooie integratie: de felle exotische kleuren van de foto gonzen verder in de felrode kamer van het kasteel. Zo ontstaat een mooi spel tussen binnen en buiten: het dier hoort buiten, zijn aanwezigheid binnen doet onnatuurlijk aan. Maar aangezien het om een vogel gaat, blijft de vlucht naar buiten altijd een mogelijkheid.

Een mooi anoniem schilderijtje sluit de expo in het kasteel af: een wolkenstudie die je zo de weg naar buiten wijst.

4.

LENEN VAN DE NATUUR

Wat zullen we doen: het park of bos in? Of misschien wil je eerst langs de museumtuin. Die is zelden opengesteld voor het publiek en enkel daarom al een bezoek waard. De tuin van 2 hectare groot biedt een schitterend uitzicht op het kasteel. De muren van veldovensteen zorgen voor een gunstig microklimaat. Naast een unieke collectie leifruitbomen gedijen ook de sculpturen van Koenraad Tinel en Maarten Stuer er goed. In de serre stapelde Andreas Wilder duizenden blokjes eucalyptushout tot een reusachtige constructie, die hij op het einde van het evenement om zal kieperen, om de staafjes zo te recupereren en er in een volgend project opnieuw mee aan de slag te gaan.

Maak jezelf blij en neem in het lustpaviljoen tijd voor het geweldige "Der Lauf der Dinge" van Fischli & Weiss, een video uit 1979 die inmiddels de status van klassieker heeft verdiend. Dertig minuten lang ga je op in een heerlijke ononderbroken kettingreactie van vallende, glijdende, smeltende en rondtollende objecten. Jawel, kunst is dikke fun.

En dan trek je verder het bos in. Misschien vind je de fragiele, schijnbaar gewichtloze structuren van Frederic Geurts of de kolossale beelden uit gespleten en verkoold hout van Christian Lapie op je weg. Of één van de vele andere bezienswaardigheden: de rode beuk, witte of zilveresdoorn of de vijvers. Zij staan als "naamloze kunstenaars" in het sporenboekje (ook wel: de bezoekersgids) vermeld.

Ben je tijdens het stappen helemaal afgedwaald en in een uithoek van het domein terechtgekomen? Goed zo. Want op een open plek kan je er op een landart-installatie van Karin Van der Molen stuiten: een vlechtwerk van kronkelende draaikolken, gebouwd met takken en kaphout die ze ter plekke vond (foto zie blz. 2). Het geheel lijkt stroomopwaarts het bos uit te glijden.

Tot slot, niet aangegeven in de gids, maar misschien ook een vermelding waard, als invloedrijk element: het kleurrijkste seizoen in het bos: de herfst. Die vergezelt je tijdens je wandeltocht met een breed palet aan geuren, noten, bospaddenstoelen en het geknisper en gekraak van gevallen bladeren.

IN BETWEEN

Kasteel van Gaasbeek

Tot en met 3 november 2013

www.kasteelvangasbeek.be

[Ward Desloovere]

5.

1. Kate MccGwire, Hoax, 2011, mixed media with crow feathers in antique glass dome on wooden base, 54 x 44 cm, private UK collection
2. Fabienne Verdier, Ascèse du 11 février 2009, pigments et encre rouge sur toile, 233 x 183 cm, courtesy Galerie Jaeger Bucher, Paris, photo Inès Dieleman
3. Cindy Wright, Blue bird, 2013, olieverf op doek, 70 x 110 cm, foto Tom De Visscher
4. Karen Knorr, The Holding of Vigilance, Samode Palace, serie India Song, 2008-2013, courtesy Galerie les filles du calvaire, Paris
5. Angela Glajcar, Glasgewebe, 2013